

நினைக்கும் நெஞ்சம்

இரா. இளங்குமரன்

நினைக்கும் நெஞ்சம்

இரா. இளங்குமரன்

வெளியீடு :

திருவள்ளூர் தவச்சாலை

திருவள்ளூர் குடி (அல்லூர்)

திருச்சி மாவட்டம் - 620 101.

தொலைப்பேசி : 0431-685328

முகவாய்

‘நினைக்கும் நெஞ்சம்’ என்பது
நன்மையாவதை நினைக்கும் நெஞ்சமாம்.

நினைக்கும் நெஞ்சம்தான் நிறைவேற்று
தற்கு மூலத்தூண்டலாம் என்பது வெளிப்படை.

நினைக்கவே இல்லை எனின்,
நிறைவேற்றல் கூடுமா? திருக்குறளை
நடைநூலாக்க -- ஒவ்வொருவரின் நடத்தை நூல்
ஆக்க-விரும்பியது, இந்நினைக்கும் நெஞ்சச்
சுவடியாகும்.

இவை சிறிய சிறிய துணுக்குகள்!
இத்துணுக்குகளின் பின்புலம் திருக்குறள்.
வாழ்வை நாம் கொள்ள முடியும்’ என்னும்
எழுச்சித் தூண்டலாகும்.

இதனைப் பற்றி நடக்க நினைப்பவர்க்கும், ஆர்வமும் அரவணைப்பும் ஊக்குதலுமாக இருக்க வேண்டிபவர்க்கும் இச்சுவடி பயனாம்.

“ஒரு குறளைப் பற்று; ஒன்பது குறள் உன்னைப் பற்றும்” என ஊக்குதற்கு உதவும் சுவடி இது.

ஓரதிகாரப் பொருளையோ ஈரதிகாரப் பொருளையோ பற்றிக் கொள்ள இயலாதே எனத் தளர்வார்க்கு இயல்வதைப் பற்றத் தொடங்குங்கள்; எல்லாமும் இயல்பாகி விடும் என்று எழுச்சி கொள்வதற்கு உதவும் சுவடியும் இது.

உங்களால் அறியப்படும் அளவு எவ்வளவோ அவ்வளவு அறிந்துகொள்க; அது, முழுவதாக அறிந்து தெளிந்து கொள்வதற்கு வழிகாட்டும் ஒன்பதும் இச்சிறு சுவடி!

திருக்குறள் திறமை வேண்டுவதே! தெளிவும் வேண்டுவதே; இவற்றிலும் வேண்டுவது திருந்திய நடை என்பதனை நயமாகக் கூறுவது இந்நறுக்குச் சுவடி!

இதன் பார்வையும் பயனும் உங்கள் பார்வையும் பயனும் ஆவதாக.

நினைக்கும் நெஞ்சப் பெருளில்
தலைப்பட்டது, வாழ்க்கைத் துணை!
அத்துணையின் நினைவு நாளில் வெளிப்படுவது
இந்நினைக்கும் நெஞ்சம்! வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து
தெய்வமாகியவர் நினைவுக் கொடை,
நிறைவான கொடைதானே!

ஒருவர் பிறந்த நாளும் நிறைந்த நாளும்
ஒன்றாகுமோ?

அப்படி அமைவது சிலர்க்கு

இயற்கைக் கொடை

அவர் அரும்பியது : 25.10.1930

அவர் உதிர்ந்தது : 25.10.1977

நினைவில் வாழும்

பெருந்தகைச் செல்வத்தின்

நினைவு நாளில்

'நினைக்கும் நெஞ்சம்'

வெளிப்படல் நிறைவுதானே!

இன்பமே சூழ்க

இரா. இளங்குமரன்

1. ஆலமரம்

ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட கிளைகளுடையதோர் ஆலமரம்.

அந்த மரத்தில் சில கிளைகளில் ஏற முடியாதெனச் சிலர் திகைப்படைந்தால் அந்தக் கிளைகளில் மட்டும் ஏறாமல் அவர் இருந்துவிட்டுப் போகட்டுமே!

அவரே ஒருநாள், அந்தக் கிளைகளிலும் ஏறமுடியும் என்று துணிவு கொண்டால் அப்பொழுது அவற்றில் ஏறட்டுமே!

அக்கிளைகளிலும் ஒன்று ஒன்றாகத்தான் முயன்று ஏறமுடியும் என்றால், அதனை அவர் நிலைக்குத் தக்கவாறு அவரே முடிவெடுத்து ஏறட்டுமே!

அந்த ஐந்தாறு கிளைகளிலும் அவர் கட்டாயமாய் ஏறியாகவேண்டுமென வற்புறுத்தி, அதனால் அந்த ஆலமரத்திற்கு உரிமை இல்லாதவராக—அப்பாற்பட்ட வராக—ஆக்குவானேன்?

அச்செயல் ஒருவரை மட்டுமன்றி ஒரு கூட்டத்
தையே—பெருங்கூட்டத்தையே—ஆலமரத்திற்கு அப்பாற்
பட்டவராகவே ஒதுக்கிவைத்த குற்றம் ஆகிவிடாதா?

ஆம்! திருக்குறள் ஆலமரத்தைத்தான் சொல்கிறேன்.

2. ஊன்றுகோல்

நூற்றுக்கு நூறும் ஏற்றுப் போற்றத்தக்கது—ஏற்றுப்
போற்ற வேண்டும்—என்று எந்தச் சமய நூலாவது
கட்டுப்பாடு விதித்தால், அச்சமயத்தைச் சார்ந்து எத்தனை
பேர் இருப்பார்?

வழுக்கு நிலத்தில் நடப்பவன் சறுக்காமல்
நடக்கவேண்டும் என்பதற்குத் தானே ஊன்று கோலைப்
பிடிக்கிறான்.

அந்த ஊன்றுகோல் உள்ளபோதும் சறுக்கி
விடுவதில்லையா?

அப்பொழுது, அருளமைந்த உள்ளத்தான் என்ன
சொல்வான்?

அப்பா! ஊன்றுகோலை இன்னும் வலுவாகப்
பிடி; காலை இடம் பார்த்து வை; விரைவு படுதல்
இல்லாமல் அடுத்த அடியை எடுத்து வை; நம்மால்
சறுக்கல் இல்லாமல் நடக்க முடியுமென எண்ணி உன்
நாடி நரம்புகளில் வலுவேற்று; சறுக்கிச் சறுக்கி
உறுதிவாய்த்த பின்னர்த்தான் சறுக்காமை உண்டாகும்'
என்று சொல்லித் தேற்றுவான் அல்லனோ?

அவன் சறுக்குகிறான் என்பதற்காகக் கோலையே
பறித்துக் கொண்டால் முறைமையாகுமா?

அது நடக்கவைக்க விரும்பும் நல்லோன் செயலாகுமா?

திருக்குறள் ஊன்றுகோல் பயன்பாட்டுக்கும் இவ்வெண்ணம் வேண்டாவா?

3. நடைப்பயிற்சி

பேரனையோ, பேர்த்தியையோ இருவரையுமோ கையில் பிடித்துக் கொண்டு நடந்து செல்லும் தாத்தா எப்படி நடக்கிறார்?

அந்தக் குழந்தைகள் நடைக்கும் குறுகுறு நடையாய் நடக்கிறாரே! தமக்கு முன்னர் அவர்கள் நடக்க ஓடவிட்டு உவப்பாகச் செல்கிறாரே!

ஆனால் அக்குழந்தைகளின் காலெட்டுக்கு மேலே அவர் நாலெட்டு வைத்தால்!

அடுத்தநாள் நடைக்கு அழைக்கும்போது வராமலே எட்டெட்டுத் தள்ளிப் போய்விடுவார்களே!

நடை தெரிந்த தாத்தா, தம் நடையைக் குறைத்துக் காட்டிக் குழந்தைகள் நடையைப் பெருக்கிக் காட்டுவார்.

தாத்தாவை முந்தும் மகிழ்ச்சியிலே அவர்கள் நடக்கப் புறப்பட்டால் அவர்க்கு முந்திப் புறப்பட்டு அவர் கையைப்பற்றிச் செல்வர்.

இம்முறை, அறிவறிந்த தாத்தா நடைமுறை!

ஓட்டம் வேண்டும்; விரைவு வேண்டும்; முந்த வேண்டும்; பரிசு வேண்டும்; பாராட்டு வேண்டும்—என்பவற்றையெல்லாம் மறந்தவரா தாத்தா?

இல்லை! நினைந்ததால் தான் இப்படி நடைபயிற்றுகிறார். உலகநடைப் பயிற்சி—உலக ஓட்டப் பயிற்சி—வேண்டும் என்பதற்காக அதுவும் ஒரு காலத்தில் ஒரு சிலர்க்கு வேண்டும் என்பதற்காக— தவழ்பவர்— குறுநடையர்—மென்னடையர்—மெது ஓட்டமுடையவர் ஆகியவரையெல்லாம் ஒதுக்கிவிடத் தாத்தா நினைத்தல் இல்லை. அனைவரையும் அரவணைத்து உயர்த்துவதே அவர் நோக்கம்.

திருவள்ளுவர் நடைபயிற்றும் தாத்தா போன்றவர்.

உலகம் ஏற்றுப் போற்றவேண்டும்!

உலகம் ஏற்றுப் போற்றத், தாமே ஏற்றுப் போற்றும் பரப்புநர் வேண்டும்!

அதற்குத் தூண்டுதல் திருக்குறள் 'நம் மறை' என்னும் குறிக்கோள்!

4. சமைத்தல்

தாய் சோறாக்குகிறார்;

சோறாக்கும்போது அவர்க்குள்ள எண்ணங்கள் தாம் எத்தனை! குடும்பநிலையை எண்ணுகிறார்!

பொங்கிப் பொரித்தலாலேயே குடும்பத்தை வறுமைக்கு ஆளாக்கி விடக்கூடாது. சிக்கனம் வேண்டும்:

சிக்கனம் கருமித்தனமாகியும் விடக்கூடாது!

வருவாய்க்குத் தக்க வகையில் உணவுச் செலவு முதலியவை இருத்தல் வேண்டும்.

இவற்றையெல்லாம் எண்ணுகிறார்.

செலவைக் கருதும் வேளையில் குடும்பத்தவர்
உடலையும் கருதுகிறார்.

குழந்தை, வளரும் பிள்ளை, உழைப்பவர், முதியர்,
நோயர்—இவர்களுக்குத் தக்க உணவு வேண்டுமே!

அந்தச் சிக்கனத்தோடு இந்தச் சீர்மையும்
அல்லவோ அவரைச் சுற்றிச் சுழல்கின்றது.

இவ்வளவுடன் அமைகிறதா தாயுள்ளம்?

கீரைக்கறியாக இருந்தாலும் எத்தனை சுவையாக
ஆக்குகின்றது.

அத்தனைபேர் நாக்கும், அத்தனைபேர் உடல்
நலமும், அத்தனைபேர் தேவையும் தாமே உணர்ந்து
உணர்ந்து, நினைந்து நினைந்து, பழகிப் பழகிப் போன
கைத்திறத்தில் சமைத்து வைக்கின்றாரே!

விருந்துக்கு விருந்தாய் மருந்துக்கு மருந்தாய்
உணவாக்கும் அவர், உணவை மட்டுமா ஆக்குகிறார்!

உணர்வையும் சேர்த்தன்றோ ஆக்குகிறார்.

தாயுள்ளத்தில் நின்றன்றோ அறநூலை
ஆக்கியுள்ளார் திருவள்ளுவர். அதன் பயன்பாடு
கருதித்தானே ஆக்கினார்!

5. படைத்தல்

தாய், தாம் ஆக்கிய உணவையும் தான், எப்படி
எப்படி எல்லாம் ஊட்டுகிறார்; படைக்கிறார்;

ஆக்குமுன் எண்ணிய எண்ணம்; ஆக்கும் போது
இருந்த உணர்வு; படைக்கும்போது உள்ள கருத்து;

இவற்றை எண்ண எண்ண அத்தாய்ப் பிறப்பின்
அருமையும் பெருமையும் எப்படிப் பளிச்சிடுகின்றன.

வள்ளுவர் உள்ளம் எளிய உள்ளமா?

அவர் உணர்வும் எளிய உணர்வா?

அவர்க்கு எவ்வளவு பெரிய உள்ளம். எவ்வளவு
மேலோங்கிய உணர்வு!

குடும்ப அளவில் நிற்கும், தாயுள்ளம்; வள்ளுவர்
உள்ளம்? உலகாக விரியும் பேருள்ளமன்றோ அது!
அதுதானே தெய்வ உள்ளம்!

உடல் வளர்க்கும் சமையலா ஆக்கினார் வள்ளுவர்?

உயிர் வளர்க்கும் சமையல் அன்றோ செய்தார்!

காலமெல்லாம் உலகோர் நலம் கருதிய கருத்தே
கருவாகக் கொண்டு அன்றோ திருக்குறள் சமையலைச்
செய்தார்!

உயிர் வளர்க்கும் அச்சமையலையும் எவ்வளவு
சுவையாய் எவ்வளவு சிக்கனமாய்—எவ்வளவு தகவாய்—
அமைத்தார்!

எவ்வளவு அருமையாக எடுத்தும், அணைத்தும்,
படைத்தும், உவப்பித்தும், ஆட்டியும், காட்டியும்
ஊட்டினார்.

அன்று மட்டுமா ஊட்டினார்;

இன்றும் ஊட்டுகிறாரே!

என்றும் ஊட்டுவாரே!

அவ்வூட்டம் கொண்டு ஊற்றம்பெற வேண்டாவா!

பிறர் ஊற்றம்பெற நாம் எடுத்தெடுத்து ஊட்ட வேண்டாவா!

நேற்றைக் கறியும் குழம்பும் பழங்கறி பழங்குழம்பு!

அப்படிப்பட்ட பழையதா வள்ளுவம்!

என்றேனும் ஆறிப்போவதா? அலந்து போவதா? கைத்துப்போவதா? கசந்துபோவதா?

‘என்றும் புதியது’ என்றானே ஒருவன் வள்ளுவ மாலையில்! அத்தகைய புத்தம் புதிதன்றோ அது!

பரிவோடு ஆக்கிவைத்த அப்புதுவிருந்தை, ஆக்கியவர் உணர்வறிந்து படைக்கும் பரிமாறிகள் வேண்டும்!

அப்பரிமாறிகள் ‘வள்ளுவக் குடியிருப்புகள்’ என்னும் உணர்வு வருமாறு வாழ்வியலில் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்!

எவ்வளவு சிறந்த விருந்தாயினும் என்ன? படைக்கும் முறையில் அன்றோ, அந்த ஆக்கியின் அருமையும் தேக்கிக்கிடக்கின்றது,

இன்று வேண்டுபவர், வள்ளுவ விருந்தை வகையாகப் பரிமாறவல்ல பரிமாறிகள்!

வள்ளுவச் சுடராய் வந்துவழங்கும் பரிமாறிகள் உண்டானால்—பெருக்கமானால்—வையகச் சமயமாவது வள்ளுவச் சமயமே என்பது உறுதியாகிவிடும்.

6. அறிவுப் பூங்கா

விந்தைமிகு பூங்கா திருக்குறள்!

அனைத்தும் அனைத்தும் வாடாச் செடிகொடி
மலர்களால் அமைந்த பூங்கா!

எங்கும் புகுவாய் (வாயில்)! எங்கும்
கட்டில்லாஉரிமை!

காலம் நேரம் காவல்—எதுவும் இல்லாத
தனிப்பெரும் பூங்கா!

பொதுப்பூங்கா! நறுமணப் பூங்கா!

ஆர்வக் கட்டணம் ஒன்றன்றி,

அயற்கட்டணம் இல்லாத அறிவுப் பூங்கா!

அதனுள் போகக் கூடாதா? போற்றி நலம்
பெறக்கூடாதா?

7. உலக வைப்பகம்

திருக்குறள் உலக வைப்பகம்!

அதுமுதலும் தரும்! வட்டியும் தரும்!

வட்டிக்கு வட்டியும் வாரி வாரி வழங்கும்!

உள்ளூர்த் தேவையா, உண்ணாட்டுத் தேவையா!

உலகத் தேவையா, — உடனுக்குடன் உதவும்!

எங்கும் உடனிருந்தும்—எங்கும் உடன்வந்தும்—

ஒன்றி உறைந்தும்—வேண்டும் போதெல்லாம்

வேண்டுமளவுக்கு—நேயத்தால் வழங்கும், நிகரினா வைப்பகம் அது.

ஆளர் இன்றி ஆளாளுக்கு எடுத்துக் கொள்ளவும்,
ஆரார்க்கும் வழங்கவும்

வள்ளுவ வள்ளல் வழங்கிய ஒப்பற்ற வைப்பகம் அது. வாரிக் கொண்டும் வழங்கியும் வாழ்வோமா?

8. துறைவாரி அங்காடி

நகர் தோறும் துறைவாரி அங்காடிகள் (Departmental Stores) உண்டு.

தொகுப்பங்காடிகள் (Complex) உண்டு.!

திருக்குறள் ஒப்பற்ற துறைவாரி அங்காடி!
தொகுப்பங்காடி!

அவரவர் துறைக்கும் தேவைக்கும். தகத் தேர்ந்து தேர்ந்து அதில் எடுத்துக் கொள்ளலாம்; போற்றிப் பயன் கொள்ளலாம்.

பலப் பல இடங்களுக்கும் அலையும் காலக்கழிவும் செலவும் இல்லாமல் கைப் பொருளெனக் கருதிக் கருதி எடுத்துக் கொள்ளலாம்!

தேவைக்குத் தக எடுத்துத் தேவைக்குத் தகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்! இருப்புச் சரக்காகவும் வைத்துக் கொள்ளலாம். இவற்றைச் செய்வோமா?

9. பாகு

சொல்லத் தெரிந்தவர்க்குக் கருத்து இருப்பது இல்லை;

கருத்து இருப்பவர்க்குச் சொல்லத் தெரிவது
இல்லை;

சுருக்கமாகச் சொல்லத் தெரிந்தவர்க்குப்
பெருக்கமாகச் சொல்லத் தெரிவதில்லை;
பெருக்கமாகச் சொல்லத் தெரிந்தவர்க்குச்
சுருக்கமாகச் சொல்ல வருவதில்லை;

இலக்கணம் தெரிந்தவர்க்கு இலக்கியப் படைப்பு
அருமை;

இலக்கியப் படைப்பாளிக்கு இலக்கணத் தெளிவு
இடர்;

பொருள் தெளிவுக்குக், கட்டுப்பாடான யாப்புத்
தடை;

யாப்புக் கட்டுப்பாட்டுக்குச் சொல்லும் சுவையும்
முட்டடி;

- இவ்வெல்லா இடர்களும் இல்லாமல், எவரும்
போற்ற வெளிப்பட்ட பாகு நூல் திருக்குறள்!

பாகு எனினும் பயன்படுத்தினால் தானே பாகு?

10. உருவுகதிர்

உடலை ஊடுருவி உள்ளூறுப்பை ஒளிப்படமாக்கிக்
காட்டும் உருவுகதிர் (XRay) அறிவியற் கொடை!

ஆனால், உள்ளத்தின் உள்பொருளாம் உணர்வைத்
தெள்ளத் தெளிய எடுத்துக் காட்ட வல்ல உருவுகதிர்
உண்டோ?

உண்டு! அது தான் திருக்குறள்!

திருக்குறளாம் உருவுகதிர்ப் படங்கள் ஒருவர் ஒளிப்படங்களா? இருவர் ஒளிப்படங்களா?

உலகோர் ஒட்டுமொத்தப் படங்கள் அல்லவோ அவை!

தமிழகம் உணர்ந்துளதா அதனை?

தமிழுலகு உணர்ந்து போற்றினால் அல்லவோ முழுதுலகும் உணர்ந்து போற்ற ஒரு வாய்ப்பாம்!

11. உயிர் தளிர்த்தல்

பழகுந் தோறும் பண்புடையாளர் நட்பு
பளிச்சிட்டு வளரும்.

முழுகுந் தோறும் மீள மீள முழுகவேண்டும்
என்னும் ஆர்வத்தை அருவி பெருக்கும்.

தழுவுந் தோறும் தகவார்ந்த இன்பத்தைக்
காதல் மனைவாழ்வு ஊட்டும்.

கேட்டுந் தோறும் கிளர்ச்சியுண்டாக்கிக்
கிறு கிறுக்க வைக்கும் மழலைமொழி.

இவற்றையெல்லாம் வென்று,

உடலும் உள்ளமும் உணர்வும் ஒருங்கே மகிழ்ச்
செய்து உயிர்தளிர்க்க வைக்கும் ஒப்பற்ற இன்ப அமிழ்து
திருக்குறள்! உயிர் தளிர்க்க வாய்த்த அவ்வமிழ்தை
அருந்துவோமா நாம்?

12. உயிர் மருந்து

காய்ச்சலிலே எத்தனை வகை?

கடுப்புகளிலே எத்தனை வகை?

தடுமனிலே எத்தனை வகை?
தவிப்புகளிலே எத்தனை வகை?

- இத்தனை வகைக்கும் மருந்து தேடி வைத்த
இலவயக்கடை ஒன்று உண்டோ?

உண்டாயினும், அக்கடையினும் உயர்கடை -
உயிர் மருந்துக்கடை திருக்குறள் கடை!

மாந்தர் மனத்துக்கண் உண்டாம் அத்தனை
நோய்களுக்கும் மருந்து அங்கு உண்டு.

அம்மட்டோ; அந்நோய்கள் வாராதிருக்கத் தடுப்பு
மருந்தும் உண்டு.!

ஒவ்வொருவர் நிலைக்கும் - நோய் நிலைக்கும் -
தகத்தக உரிய மருந்துகளைச் - சுவை விருந்தென வழங்க
உயிரிரக்க மருத்துவர் வள்ளுவப் பெருந்தகையும் உண்டு!

இம், மருத்துவ உலகப் புதுமை, உலகப் பொருள்
ஆக வேண்டுமே! ஆக்கப்படவேண்டுமே!

13. அமுதசுரபி

அருளாளியாம் ஆபுத்திரன்கை அமுதசுரபி இன்று
இல்லையோ?

அணிமேகலையாம் மணிமேகலையார் கை
அமுதசுரபி இன்று இல்லையோ?

உண்டு! உண்டு! இன்றும் உண்டு! என்றும் உண்டு!

உலகம் உள்ள அளவும் உண்டு! உள்ள அள்ளக்
குறையா அருமையும் உண்டு!

அது திருக்குறளாம் அமுத சுரபியாம்.

வானின்றுலகம் வழங்கிவரும் அமுத மழை போல
மண்ணின் மதிநலச் சுரப்பெல்லாம் ஒன்று திரட்டிப்
பொழியும் அமுதசுரபி அது!

ஆராச்சுவையை எடுத்தெடுத்தூட்டி, உள்ளு
தோறும் உள்ளுதோறும் உள்ளத்தே இன்ப ஊற்றெடுக்க
உவப்புறுத்தும் அமுதசுரபி! எண்ணிய எண்ணியாங்கு
எய்தி இன்புறத் தமிழ் மண்ணிலே வாய்த்த அமுதசுரபி
திருக்குறள்! அதனைத் தருவாரும் வேண்டும்!
பெறுவாரும் வேண்டும்!

14. மணிப்பேழை!

முத்துக் குளித்தென்ன?

மணியைக் கழுவியென்ன?

வயிரத்தைப் பிளந்தென்ன?

பொன்னை எடுத்தென்ன?

இவையெல்லாம் புறக் கோலப் பொருளுக்கே –
புனைவுக்கே பயன்படும்!

ஆனால், அகக் கோலத்திற்கன்று—அகவாழ்வுக்கே
அருங்குவைப் பொருளாக— அரிதின் அரிதாகக்
குளித்தும், கழுவியும், பிளந்தும், பட்டை தீற்றி எடுத்தும்
வள்ளுவரால் வழங்கப்பட்ட மணிகளைக் கொண்ட
பேழை திருக்குறள்! அதனைக் கொள்வார் செல்வர்;
கொடுப்பாரோ பெருஞ் செல்வர்!

15. என்ன இல்லை?

ஒன்றிருந்தால் ஒன்றில்லை என்பர்.

சுவை இருந்தால் கருத்து இல்லை!

கருத்து இருந்தால் சுவை இல்லை!
 செறிவு இருந்தால் புரிவு இல்லை;
 புரிவு இருந்தால் செறிவு இல்லை!
 தெளிவு இருந்தால் திருத்தம் இல்லை!
 திருத்தம் இருந்தால் தெளிவு இல்லை!
 வாழ்வு இருந்தால் வனப்பு இல்லை;
 வனப்பு இருந்தால் வாழ்வு இல்லை!
 கற்பனை இருந்தால் அடிப்படை இல்லை;
 அடிப்படை இருந்தால் கற்பனை இல்லை;
 பழமை இருந்தால் புதுமை இல்லை;
 புதுமை இருந்தால் பழமை இல்லை!
 பண்பாடு இருந்தால் பயன்பாடு இல்லை!
 பயன்பாடு இருந்தால் பண்பாடு இல்லை!

- இப்படி ஒன்றிருந்தால் ஒன்றில்லை என்பது

பிற நூல்களுக்கு!

திருக்குறளுக்கு அன்று!

வேண்டும் வனப்பெல்லாம் ஈண்டியமைந்தது
 இன்பத் திருக்குறள்! எவருக்கு? வனப்பை விரும்பும்
 வளமையர்க்கு!

16. பிறந்தமண்

பாட்டனாரின் பழங்கண்ணாடியையும்,

பாட்டியின் பழம் பட்டுத் துணியையும் பாராட்டும்
 உலகம்,

தந்தையும் தாயும் வைத்துச் சென்ற

கையகல வீட்டையும் உரிமை கொண்டாடி
உவக்கும் உலகம்,

அன்பரும் நண்பரும் ஆர்வத்தால் தந்த

சிறுபொருளையும் பெரும்பரிசாகப் போற்றிக்
காக்கும் நன்மனம்.

உலகெல்லாம் கூட்டுண்டு

ஒழுக்கத்தின் தலைமணியாகக்

கொள்ளத்தக்க ஒருநூலை – திருக்குறளைப்

போற்றிக் கொள்கின்றதா?

அது தோன்றிய மண்ணிலே தோன்றிய பேற்றை
எண்ணித் திளைக்கின்றதா?

போற்றி மகிழ்ந்து திளைக்கும் நாள் எந்நாள்?
அந்நாள் நன்னாள்!

17. பழஞ்சோறு

நேற்றைச் சோறு, பழஞ்சோறு!

ஆனால் ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட
திருக்குறளாம் நம்மறை

இன்றும் புதிது!

நாளையும் புதிது!

என்றும் புதிது!

சோறு – உடலை வளர்க்கும்!

‘உடலிலாது உணர்வுண்டோ?’ என்பார். ஆனால்,

உணர்வில்லா உடலால் ஆவது என்ன?

நடமாடுதலால் மட்டும் மாந்தராகி விடமுடியுமா?

எத்தனை உயிர்கள் நடமாடுகின்றன— ஊர்கின்றன—
பறக்கின்றன! உணர்விலா மாந்தரை! 'மக்களே போல்வர்'
என்பதன்றோ திருக்குறள். உணர்ந்து போற்றுவோமா?

18. நயத்தகு நூல்

படிக்கப் படிக்கப் — படித்ததைப் பிறர்க்கு
எடுத்துரைக்க உரைக்க— நூலின் நயம் சிறந்து விளங்கும்.

இது 'நவில் தொறும் நூல் நயம்' எனத்
திருக்குறளில் சொல்லப்படும்.

இத்தகைய நூல் நயத்திற்கு—நயத்தகு நூலுக்கு—
எதைத் தேடுவது?

“என்னைப்பார்! நானே சான்று” என்று நமக்குத்
தன்னைக் காட்டி நிற்கின்றதே திருக்குறள்!

ஈராயிர ஆண்டுகளின் அறிவு வளர்ச்சி—குமுகாய
வளர்ச்சி—எத்தனை விரிந்தது! அது விரிய விரியத் தானும்
விரிந்து தன்னைப் பெருக்கிக் காட்டுகிறதே திருக்குறள்!

“நீ வளர்கிறாயா? வளரும் அளவு எவ்வளவோ
அவ்வளவு நானும் வளர்கின்றேன்” என ஒவ்வொரு
வர்க்கும் தக வளர்ந்து செல்கின்றதே திருக்குறள்!

‘நவில் தொறும் நூல் நயம் போலும்’ என்பதனைக்
கூறிய திருக்குறளே அதற்குச் சான்றில்லையா?! சான்றின்
பயன் என்ன? ஏன்று கொள்வது தானே!

19. அறிதோறும் அறியாமை

அறிய அறியத்தான் அதுவரை அறியாதது எது என்பதை அறிந்து கொள்ள முடியும்!

பல்லாயிரம் நூல்களைப் படித்த பின்னர்த் தான், தாம் இதுவரை படியாதிருந்தவற்றைப் பற்றிய அறியாமை தோன்றும்!

எண்ணி எண்ணித் தேர்ந்த முடிவில் தான் ‘‘எனக்கு ஒன்றே ஒன்றுதான் தெரியும்; அது எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது என்பது’’ எனச் சொல்ல முடியும்.

திருவள்ளுவரோ ‘‘அறிதோறும் அறியாமை கண்டற்று’’ என்கிறார்!

அறிதோறும் அறியாமை காட்டுவதற்கு வாய்த்த நூல் திருக்குறள் போல ஒன்று உண்டோ?

அதனுரைக்கு அதுவே சான்றாகத் திகழ்தல் எத்தகு பெருமையது! நாமும் அறிந்து அறிந்து நம் அறியாமை காண்போமா?

20. அவை அவை

விரும்பிய போதில் எல்லாம் விரும்பிய இன்பச் சுரப்பாகத் திகழ்பவள் இனிய இல்வாழ்க்கைத் துணைவி! அதனால்,

‘‘வேட்ட பொழுதில் அவை அவை போலுமே
தோட்பார் கதுப்பினாள் தோள்’’

என்கிறது திருக்குறள்!

விரும்பிய விரும்பிய வாழ்வு நலங்களை –
நயங்களைத் தரும் குறளுக்கு இணை எது?

அக்குறளே என்பது அறிந்தோர் ஆய்ந்தோர்
தெளிவு!

ஆதலால், தன் இலக்கணத்திற்குத் தானே
இலக்கியமாம் பெருமையது திருக்குறள்! அப்பெருமை
நம் பெருமை ஆக வேண்டுமே.

21. அமிழ்து

இன்பத்தில் அமிழ்த்துவது அமிழ்து.

அவ்வமிழ்தத்தை எட்டாப் பொருளாக விண்ண
வர்க்கு உரிய பொருளாகக் கண்டது தொன்ம உலகு.

ஆனால், கண்கண்ட பொருளாக, கருதும்
இன்பமெல்லாம் வழங்கும் களிப்புப் பொருளாகக்
காட்டுவது திருக்குறள்.

விண்ணமுது அல்லது வானமுது எது?

அது மழையே என்கிறது திருக்குறள்.

“வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலால்
தான் அமிழ்தம் என்றுணரற் பாற்று”

என்பது அது!

இன்பப் பொருளாக விளங்கும் துணைவியை
'அமிழ்தத்தால் செய்யப்பட்டது' என வள்ளுவக் காதலன்
இயம்புகின்றான்.

மனைவி அமிழ்தம் ஆவது எதனால்? அவள் தலைவனின் உயிர் தளிர்ப்பச் செய்பவள் ஆதலால், அமிழ்தம் ஆகின்றாள்!

அவள் மட்டுமா அமிழ்தம்?

அவள் தரும் பால் அமிழ்து!

அவள் ஊட்டும் சோறும் அமிழ்து!

அவள் பெற்று வழங்கிய அருமைக் குழந்தையும் அமிழ்து!

அதன் மழலை மொழியும் அமிழ்து!

அவ்வமிழ்தக் குழந்தையின் கையால் பிசையப்பட்ட சோறும் அமிழ்து!

இத்தனை அமிழ்தங்களைக் கண் முன்னே வைத்துக் கொண்டு 'இல்லாத ஊருக்கு வழி கேட்டுப் போவது போல்' அமிழ்தக் கதை சொல்லித் திரிவானேன்?

ஒவ்வொருவர் குடும்பமும் அமிழ்த நிலையமாக அமைந்திருக்கவும் அதனை உணராமல் அங்கும் இங்கும் அலைவானேன்?

அமிழ்தக் கொள்கலமாகத் திகழ்வது திருக்குறள்!

உயிர் தளிர்க்கச் செய்வது திருக்குறள்!

ஒவ்வொரு சொல்லும், பொதி பொருள் சுமந்து குதிநடை கொண்டு திகழும் அவ்வமிழ்தம் கொண்டு நம் வாழ்வை அமிழ்தமாக்குவோமா?

22. பிறவிப்பேறு

திருக்குறள் பிறந்தது தமிழ்மண்; திருக்குறள் எழுதப்பட்ட மொழி தமிழ்மொழி; அதனை எழுதிய வள்ளுவர் தமிழ்த்தோன்றல்; ஆதலால் என்னவர் என் மண்ணில் என் மொழியில் இயற்றிய உலகநூல் திருக்குறள். அதனால் தமிழனாக, தமிழ்மொழி பேசுபவனாக, தமிழ் மண்ணில் வாழ்பவனாக இருக்கும் பேறு – பிறவிப்பேறு – பெரும் பேறாம். எவர்க்கு இது தோன்றும்?

உணர்வுடையவர்க்கே தோன்றும்! தோன்றவும் வேண்டும்!

“திருக்குறள் பிறந்த மண்ணில் பிறக்கவும், திருக்குறள் பிறந்த மொழியில் அதனைப் பயிலவும் மீள் பிறப்பு வரவேண்டும்” என்று விரும்பிய பெருமக்கள் உரையைக் கேட்டாவது உணர்வு வாராதா? தமிழ்ப் பிறவிப்பேறு தலைப்பட்டு நில்லாதா?

23. மெய்ம்மறை

போர்வீரர்கள், பகைவர் ஏவும் படைக்கலம் தம்மைத் தாக்கி இடையூறு விளைவிக்காமல் இருக்க மெய்ம்மறை (உடற்காப்பு), அணிவதுண்டு. அம்மெய்ம்மறைக்கும் மெய்ம்மறையாய் அமைந்தது நம்மறையாம் திருக்குறளாகும்.

அம்மெய்ம்மறை உடல் காத்தலால் உயிர்காக்கும்; நம்மறையாம் திருக்குறள் உடலும் காக்கும்; உயிரும்

காக்கும்; குடிமையும் சுற்றமும் இனமும் ஒருங்கே காக்கும்.

மனக்காவல் காத்தலால் ஐம்பொறிக்காவலும், ஐம்புலக் காவலும் ஒருங்கே ஆக்கும்.

மெய்ம்மறை அணிந்தார்க்கு அணிந்தபோதில் காவல். நம்மறையோ நம்மோடு என்றும் உள்ளும் புறமுமாய் நின்று தானேகாக்கும் தனிக்காப்பாக அமையும்.

24. சேணறிவி

எவ்வளவோ தொலைவில் வருவதையும், மறைந்து கரவாக வருவதையும் கண்முன் காட்டிக் கடனாற்ற வைப்பது சேணறிவி (இரேடார்) ஆனால் அச்சேணறிவி காட்சிப் பொருளைக் காட்டுமேயன்றிக் கருத்துப் பொருளைக் காட்ட வல்லதோ?

திருக்குறள் காலம் கடந்தும் இடம் கடந்தும் கருதுவார் கருத்துப் பொருள்களையெல்லாம் காட்டிக் காட்டி விழிப்புறுத்தும் அளவில் நில்லாமல் விழுப்பம் சேர்க்கவும் வல்லதாம்.

அழிவைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவதுடன்,

ஆக்கக்குறிப்பையும் அப்பொழுது அப்பொழுதே

அறிவிக்க வல்ல அரியதில் அரிய சேணறிவியாம்.

சேணறிவி வாய்த்தும் கண்ணை மூடிக்கொண்டால் என்ன பயனாம்?

25. விளக்கு

கதிரோன் ஆகட்டும்; கைவிளக்கு ஆகட்டும்.

கதிர்விளக்குப் பகலில் மட்டுமே பயனாம். இரவுப் பயனுக்கு வேறு விளக்கு வேண்டும்.

கைவிளக்குக்கு எண்ணெய் திரிவேண்டும்; மின்வேண்டும்; பிறபிற வேண்டும்.

ஆனால், அவ்விளக்குகள் எவ்விருள் நீக்கும்?

புறஇருள் மட்டுமே நீக்கும்! அகஇருள் நீக்குமா அவை?

அக இருள் நீங்க அகத்தே ஒளிசெய்யும் ஒரு விளக்கு வேண்டும். அது திருக்குறள்.

“எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு”

என்பது பொய்யா மொழி விளக்கு. அவ்விளக்குப் பெற்றார் அகவிளக்குப் பெற்றார்.

26. பொய்யா விளக்கு

குத்து விளக்கைக் கண்ட ஒருவர்

குறள் விளக்கையும் நினைத்தார்

நினைத்ததை இணைத்தார்

அதனை ஒருபாவாக நெய்தார்

அறத்துப்பால் அகலாம்; பொருட்பால் திரியாம்;

இன்பத்துப்பால் நெய்யாம்; சிறந்தசொல்லே

தீயாம்; விளக்கின் தண்டு குறட்பாவாம்.
இவ்விளக்கை,

வள்ளுவனார் ஏற்றினாராம். ஏன் ஏற்றினாராம்?
உலகோர் உள்ளிருள் நீக்குவதற்காக ஏற்றினாராம்.
“அறம் தகழி; ஆன்ற பொருள்திரி; இன்பு
சிறந்தநெய்; செஞ்சொல் தீ; தண்டு – குறும்பாவா
வள்ளுவனார் ஏற்றினார் வையத்து வாழ்வார்கள்
உள்ளிருள் நீக்கும் விளக்கு”
என்பது அது.

27. மாசுக்கட்டுப்பாடு

தீமைக்கு மூலம் எது?

அழிவுக்கு மூலம் எது?

பகைக்கு மூலம் எது?

பழிப்புக்கு மூலம் எது?

பாழுக்கு மூலம் எது?

எல்லாம் எல்லாம் மனத்தில் உண்டாகும் மாசே—
கறையே—மூலம்.

மனமாசு நீங்கினால் செயலில் மாசுசேராது!

சொல்லில் மாசு சேராது!

கற்கும் கல்வியில், ஆளும் ஆட்சியில், செய்யும் தொழிலில், உருவாக்கும் பொருளில் மாசு சேராது.

மாசுகளுக்கு மூலம் மனமாசே! மனமாசு இல்லாமையே அறம், அன்பு, அருள், ஆக்கம் எல்லாம் எல்லாம்!

“மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்தறன்” என்பது வாய்மொழி. மாசுக்கட்டுப்பாட்டிலும் மாசுக்கட்டுப்பாடு, மனமாசில்லாக் கட்டுப்பாடாம்.

அதனை அருள்வது திருக்குறளாம்.

28. சேமக்கலம்

வெப்ப நாளில் தட்பமாக்கித் தரவும்,

தட்ப நாளில் வெப்பமாக்கித் தரவும்,

வெப்பமும் தட்பமும் இல்லாமல் வைத்தது வைத்தபடி பாதுகாப்பாக வைத்திருந்து தரவும், சங்க காலத்திலே ஒருகலம் (பாத்திரம்) வைத்திருந்தனர். அதற்குச் சேமக்கலம் என்றும் சேமச் செப்பு என்றும் பெயர். வண்டியின் அச்சு ஒடிந்தால் மாற்று அச்சும், கலம் கவிழ்ந்தால் மாற்று மிதப்பும் முன்னரே கொண்டிருந்தனர். அவற்றுக்குச் சேம அச்சு, சேமக்கலம் அல்லது ஏமப்புணை எனப் பெயரிட்டிருந்தனர். இவற்றைப் போல் பண்புக்காப்பும் தற்காப்பும் வேண்டுவோர்தம் வாழ்வுக்கு முற்காப்பாகவும் முதற்காப்பாகவும் கொள்ளவேண்டும் சேமக்காப்பு முப்பாலேயாம்.

29. சுரங்கம்

பல்லாயிரம் அடிகளுக்குக் கீழே தங்கப்பாளம் தென் வடலாகப் படிந்து கிடக்கும் இடம் உண்டு. அவற்றுள் 'கோலார்' நம் நாட்டது. நன்னூல் இயற்றிய பவணந்தியார்க்குப் புரவலனாக இருந்த 'சுவளாலபுரம்' சீயகங்கன் ஆட்சிபுரிந்த பகுதி. பொன் எடுக்கும் அரிய முயற்சி பெரிது! பவழப்பாறையைக் கண்டு எடுத்து வருதலா, முத்துக்குளித்தலா, மணிவகைகளைக் கொண்டு வருதலா, வயிரச் சுரங்கத்தை அகழ்ந்து எடுத்தலா எல்லாம் அரிய முயற்சியால் அமைவன. ஆனால் அவற்றினும் சிறந்த பொன்னாய், பவழமாய், முத்தாய், மணியாய், வயிரமாய், ஏன் ஒளியமாய், ஒள்ளியமாய் (இரேடியமாய், பிளாட்டினமாய்) ஓரிடத்துக் கொள்ள இருக்கும் சுரங்கமாக - புதையலாக - கருவூலமாகத் திருக்குறள் இருக்கிறதே. அதனைக் கருத்துள்ளோர் கண்டு கொள்ளக் கூடாதா? அக்கறையுள்ளோர் அள்ளி அள்ளி வழங்கக்கூடாதா?

30. நூல் ஏணி

மலை ஏறுவதற்கும் மதில் ஏறுவதற்கும் ஆழ் கிணற்றில் இறங்குவதற்கும் 'நூல் ஏணி' பயன்படும். நூலே ஏணியாக - ஏறும்படியாக இருந்து தன்கண் ஏறுவாரையெல்லாம் ஏற்றிவிடல் வாழ்வியல் காட்சி.

நூல் கற்பிக்கும் ஆசிரியரை 'ஏணி' என்றது பிற்கால உலகம். ஆனால் பழந்தமிழுலகம் நூலையே (கற்கும் நூலையே) ஏணியாகக் கண்டது. அதிலும் அருமை வாய்ந்ததாம் ஒரு நூலைப் பற்றிக் கொண்டு நுனியேற மாட்டாதார் மயக்கம் மிக்கோராகக் கூறப்பட்டனர்.

நூல் ஏணி ஒன்று வேண்டும் என்றால், எங்கெங்கோ எவ்வெவையோ தேடித் திரிவானேன்?

திருக்குறள்போல ஒரு நூலேணி உலகில் உண்டோ? மாந்தரைப் பிரித்தும் பிளந்தும் பிணக்கியும் காட்டாத சால்பு நூல் திருக்குறளை அன்றி உலகில் ஒன்று உண்டோ? இல்லை எனின் அந்நூல் ஏணியில் ஏறினோமா? பிறரை ஏற்றினோமா?

31. சிக்குவாரி

நான்கு முடி ஒன்றாகிவிட்டால் அதற்குச் சிக்கு என்று பெயர். சிக்கை அகற்றுவதற்குச் 'சிக்குவாரி' உண்டு. சிக்கு உண்டாகிய நிலையில் அதனை எடுப்பார், அமைந்து மெல்லென ஒவ்வொன்றாக முடியைப் பிரித்து எடுத்தல் வேண்டும். விரைந்து பட்டென வெட்டினால் முடி கொட்டிப் போகும். சிக்குவாரியின் பல் ஒடிந்தும் போகும். நூல்கண்டில் சிக்கல் ஏற்பட்டாலும் அமைந்து பிரித்தல் வேண்டும்

சிக்கு நீக்கம் போன்றதே, சிக்கல்-நீக்கம், அமைந்து எண்ணிப் பொறுமையாய் முயன்றால் தீராச்சிக்கல் எதுவும் இல்லை. சிக்கல் தோன்றும் போதே சிக்கல் தீர்வும் தோன்றிவிடவே செய்கின்றது. ஆனால், உணர்வு வயப்பட்டோர் உடனே மனம்போலச் செயல்பட்டு மாறாத் துயர் ஆக்கிக் கொள்கின்றனர். சிக்கல் இல்லாத ஒருவர் உண்டா? அவர்க்குச் சிக்கல் தீர்வு நாட்டம் இருந்தால் திருக்குறளை ஒதிச் சிக்கல் தீர்ப்பாராக. வாழ்வியலுக்கு வாய்த்த சிக்குவாரி திருக்குறளாம்.

32. சுவைப்பால்

பழமும் பருப்பும் இட்டு, கண்டும் ஏலமும் கூட்டிச், சுண்டக் காய்ச்சிய ஆவின்பால் சுவைமிக்கதே. ஆனால், நாளும் பொழுதும் அதனையே பருகுவார்க்கு,

‘பழகப் பழகப் பாலும் புளிக்கும்’

என்பது போல் வெறுப்பே ஆகும்.

கரும்புப்பால் என்ன, தேங்காய்ப் பால் என்ன எப்பால் ஆயினும் என்ன, அந்நிலையேயாம்.

ஆனால், எந்நாளும் புத்தம் புதுச் சுவையாய், அதன்முன் என்றும் என்றும் அறியாச் சுவையாய் அமைந்தது முப்பால் ஆகும் திருக்குறளாம். மாறும் சுவையா, மறக்கும் சுவையா அது; மாறாச் சுவை மறவாச் சுவை; மனந்தளிர்க்கும் உயிர்தளிர்க்கும் மாண் சுவையினது முப்பால். அப்பால் இருக்க எப்பால் வேண்டும்?

33. பனிநீருள் பனை

தவசங்களுள் மிகச் சிறியது தினை

சிற்றளவுக்கு எடுத்துக்காட்டு தினை

அதற்கு எதிராம் பேரளவுக்கு எடுத்துக்காட்டு பனை.

தினையும் பனையும் திருக்குறளில் பல இடங்களில் இடம் பெறும்.

அதனை ஒருவர் உள்ளம் அசை போட்டிருக்கிறது.

அதற்கும் சிறிதாக ஒன்றை அவர் கண்டுகொண்டார்.

அது பனித்துளி; புல்லின் நுனியில் நின்றது.

அத்துளி முன் ஒருபனை! அப்பனை முழுதுறப் பனிநீரில் படமாகத் திகழ்ந்தது. அவர் வியப்புற்றார். மேலும் வியப்புற்றார்.

பனித்துளியில் பனை முழுதாகத் தெரிவது போல், குறள் வெண்பாவில் மலைமலையாம் பொருள்கள் காணரிய காட்சியாய்த் திகழ்கின்றன என்றார்.

கண்டு காட்டினால் நாம் காணக்கூடாதா?

34. ஆல வித்து

வித்து என்பது விதை; சிறியதில் சிறிய விதை ஆலவிதை. சிறிய மீனின் சிறிய முட்டைக்கும் சிறிதாம் ஆலவித்து. ஆனால், ஆலவித்தில் இருந்து விரிந்த ஆலமரம், எவ்வளவு பெரிது! ஊரே அடங்கும் மரம் அல்லவோ அது.

திருக்குறள், சின்னஞ்சிறு வெண்பாவால் தோன்றியது. அதன் பொருள் விரிவுதான் என்ன? உரைகாண்போர் அறிவு விரிவு எவ்வளவோ அவ்வளவு கொண்டல்லவோ விரிவடைகின்றது.

ஆலின் விரிவைக் காண அவாவா?

அடையாற்று ஆலமரம் காணலாமே!

“ஆலமர் வித்தின் அருங்குறள்”

என்பது கம்பர் இரட்டுறல் (சிலேடை) அவ்வித்தினை உளம் கொண்டால், வானளாவிய ஆலினைக் கண்டு தெய்வநிலை எய்தலாமே!

ஆலில் தோன்றி ஆலில் நிறைவது, ஆலாய்ப் பறக்கும் இந்நினைக்கும் நெஞ்சம்!

தவச்சாலை வெளியீடுகள்

தமிழ் வளம் - சொல்	உருபா	40	00
திருக்குறள் - கருத்துரை	--	25	00
திருக்குறளின் தனிப்பெருஞ் சிறப்புகள்	--	20	00
தமிழர் திருமணம் (பாவாணர்)	--	20	00
சிற்றருவி (குழந்தையர் பாடல்)	--	30	00
இன்ப வாழ்வு	--	16	00
நாடும் மொழியும் நம்மிரு கண்கள்	--	20	00
மனவளப் பயிற்சி	--	20	00
மாணவர் மாண்பு	--	24	00
வாழ்வியல் வழிநடை	--	20	00
வாழ்வியல் வளம்	--	50	00
வள்ளுவர் வழியில்-தவம்	--	10	00
வள்ளுவர் வழியில்- வறுமையும் வளமையே	--	10	00
கபிலர் அகவல்	--	5	00
மங்கல மனையறம்	--	10	00
திருக்குறள் ஆராய்ச்சி (முதல் தொகுதி)	--	60	00
திருக்குறள் ஆராய்ச்சி (இரண்டாம் தொகுதி)	--	60	00
ஊருக்கு ஒருவர்	--	10	00
திருக்குறளில் ஒப்புரிமை	--	12	00
வள்ளுவமும் வாழ்வியலும்	--	20	00
நினைக்கும் நெஞ்சம்	--	10	00

நூல் கிடைக்குமிடம் :

திருவள்ளுவர் தவச்சாலை

கண்ணன் பல்பொருள் அங்காடி,
பெரம்பலூர் 621212. பேசி 77441,; 77599

திருவளர்குடி (அல்லூர்) திருச்சி மாவட்டம் - 620 101.

தொலைபேசி : 0431-685328